

takse, on ni mõnda head õppetust, mis igaga
põllo ja maea verremees ja perrengene wäggä
tarwitatwad, kui need parremat ello luggo nöud-
wad. Kesk agga wanna animust ajast harja-
nud wiis järrele ellab ja parremat ei holi, sellele
ei aita fa minno nõu seddag, waid lehwast
ellab, lehwast surreb, sell' ei olle parremat looto;
fest nisuggune kardab tööd, ja Paulus ütleb
sellele: „Kes ei tahha tööd tehha, se ei pea
fa mitte sõma.“

Ma pannen sedda sellepärrast Kalendrisse üles,
et rahwas arro soaks, mis nende ümber sünib
ja kust woib tarkust sada. Kalender on se ainus
firri, mis igaga aasta uõete tulleb ja siis keige
rohkemalt laiule saab lautud ja ma tunnen isse
mõnda meest, kes 30 aastat ühhe Kalendriga
läbbi ajawad, ja mis mõnnel jubba neljanda-
maast põlwest sadik prugitavaks olnud, kuida
peaksid need Postimeest, suida peaksid need teised
tarkuse firjad ostma? Need ajawad omma juuni
eddas, teiste käest kuulwad nemmad, mil pühha-
pāwad ehk sured pühhid ja muud tähtpāwad on
ja paesiwad omma wanna Kalendri fa senna
sohta ja ütleb: kui teistel Jõulo lauba on, siis

on minnul fa, mis mul suremat tarvis teäda.
Ommeti woiks oësi parremaks miina, kui faks,
kolm ehk ennam mehhed fosko heidassid ja om-
male nisugguse firja peaks, siis ei oleks tullo
jo mitte suur; agga keik saaksid ühhe paljo tar-
gemaks. Ma tunnen ühte fibhelfonda, kus wiis
tuhhat hingel hingel hingel ja tulge keik ma-ilm!
nemmad viddawad, oh! ma läksin eñi: nende
seas peetaske faks Postimeest! terwe aasta läbbi!!!

Raebawad innimesed ful waese aea pärrast
ja seal on neil öigus; agga meil on fa parre-
mad aead olnud, siis polnud luggo selle polest
suggugi parrem. Millal saab Jumala waim
innimesi ärratama, et nemmad ärra tundwad,
mis neile tarvis on?

Kül mõnnel en siis kitsas meel,
Et ta ei fa nüüd arro weel,
Mis meie päwil iggamees
Raab ärta maal ja linna sees:
Kes rohlem tarkust armaks peab,
Se rohlem warra fosko weab,
Et isse priskest sua woib,
Ja teisele fa anda täib,
Mis Jummal armust mussast loob
Ja igga aasta ette toob.